

அருள் ஒளி

மட்டுவில் பளர்த்துவதைச்
கண்ணதை அம்மன் கோவில்

பங்குண்
இதழ்

யந்துருக்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெப்பியாழை
வெள்ளகை

2008

மலர்
63

**தெல்லிப்பழை ஸ்தாபனையின்
நிர்வகிக்கப்படும் துர்க்காபுரம் மகளிர் லெல்த்தின்
26 ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழாக் காட்சிகள்**

அன்னை சிவத்தமிழ்ச்சௌல்வி தலைமையுரை ஆற்றுகிறார்.

நூலை பிரதமகரு
சிவங் அகிலேஸ்வரக்தருக்கள்
ஒசியுரை வழங்குகிறார்

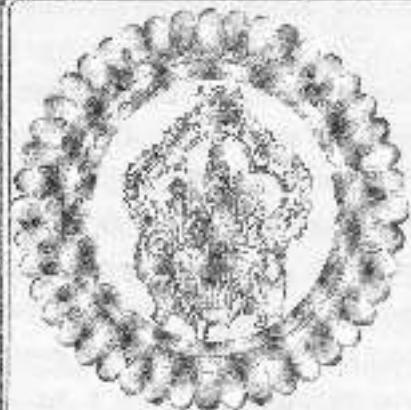
பிரதமவிருந்தினர் உரையாற்றுகிறார்
திருமதி சூரியகுமாரி ஜயவீரசிங்கம்
(அதியர் மானிபாம் மகளிர் கல்லூரி)

செஞ்சார்வசல்வர் திரு. ஸஹ. திருமுருகன்
(கலைச்செயலாளர் துர்க்காபுரம் நூலாகம்)
உரையாற்றுகிறார்.

தேவஸ்தான உப தனாதிகாரி
ந. ராமுநாயகம் நன்றியுறையாற்றுகிறார்.

அண்ணி ஒவ்வொ

(மாதாந்த சஞ்சிலக)

ஷார்டியர்:

சென்றிசாந்திசல்வர்

திரு. இடபு நின்குமுகுங்கள் அவர்கள்

த. தா? ஆ. பி. பி. பி.

ஏவேந்திரு ஸ. சிவாஜன் அவர்கள்

2008 ஈர்வதாரி வருடம் சித்திமூர்

மலர் 63

வெளிப்படு: வரி முக்காலீஸி இழுவாற்றாளர்

தேவாந்திரனாயகர், சிவாஜன், புதிய இட. Q19/74 NEWS/2016Y

சிவாஜிநியூஸ்ட்டிக் அங்கை நலம்பெறு காலிகூல் செய்த பிரசர்த்தவை

இதைம் உபவுதற்காக உதித்த ஆந்மா. ரின்றபணிகளால் நாளைமூலம் வளர்ந்தும் அன்றை. திருப்பாப்பதற்காக நம் வாழ்வை அந்ப்பக்கித்த, கதயவைபிறவி. எங்கள் வாழ்விகள் குழிகாட்டி. அங்கை கிவுத்துபிழிச்சிசல்வி திவர்கள் கடந்த ஒரு மாதங்களமைக ஏற்று உடன்றெல் குள்ளிசிவிலைசெய்து வருகின்றார்கள். அங்கைனாயாரின் நலம் வேண்டி காகம் முழுமூலதும் வாழும் மாந்துச் சூசவர்கள் சிறப்புப் பிரசர்த்தவைகள் கட்டாக்கின நடாத்தி அமைவின் நலத்திற்கு காந்திட ஆவல் கொள்ளலைம் எங்கும் பெறுகிம் தகுகிள்ளது. மார்ச்மாதம் பதினாராம் திங்கி செவ் வாய்க் கிழமை வழங்கமேபோல் அதிகாகலை எழுந்து ஆலயவையிபாடு செய்து காலைப்பிரார்த்தவையில் சிறப்புக்கூர்யாந்தி நாள்கள் அன்றாணப் பணிகை ஆரம்பத்துவிட்டு நிறுமூலம் மன்மய முன்றிலீல் யாவற்றுறுபும் நல் ஆளுமையால் செய்தபடித்திப் வள்ளனம் கிருந்த வண்ணல் மற்றுந்துவானம் கண்டு ஏற்று உயர்ப்பாலில் வால்வைந்துவில்லை நடக்கி விழுந்தார்கள். மறுகண்மே யாழ், போகுவாலைவத்தியாகவையில் சேர்க்கப்பட்டார். வைந்திய பிபுனர்கள் ஒன்றுபட்டு அம்மா அவர்களுக்கு உடனாட்ட ரிகிளாச வழங்கினர். கிடை ஈவையில் குற்பட்ட நாள்கள் கிட்டா அவர்களின் க. ச. சார்ஜால்கள் பார்த்தனு. அங்கை வத்திய காலைபிள் அனுமதிக் கப்பிபற்ற கூடப்படியிற்கு பெருங்கூட்டம் ஈவத்தியகாலையில் கூடியது. அன்பினால் கூடிய மக்களைக் கட்டுப்படுத்த வைந்தியகாலைச் சமூகம் பொருப் பூட்டுவதை அனுபவித்தது. அம்மாவின் உடல் நிலைமையை கிரிவதற்கு ஓயாது தொலைபேசி கூடுப்புக்கள் மேலும் பத்திரிகைகளில் சொய்திகள், ஆட்காக்கள் அனைத்தும் அப்பாபற்றிய செய்திகளை வெளிபிட்டன. அம்மா நலையை வேண்டும் என்ற குருதி இல்லை. உலில் திமுப்பூட கிந்துமான்ற

பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீக்கண்டன் பொது வேண்டுதல் விடுத்தார். அம்மாவுக்காக அனைவரையும் பிரார்த்திக்குமாறு. கொழும்பில் சிறப்புப் பிரார்த்தனைக் கூட்டம், தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் சிறப்புப் பிரார்த்தனை வைபவம் கடல் தாண்டிய நாடுகளிலும் அன்பர்கள் பல்வேறு பிரார்த்தனைக் கூட்டங்களை நடாத்தினர். ஒன்றுபட்ட பிரார்த்தனைக்கு உயர்ந்த பலனுண்டு என்பதனை அனைவரும் ஒப்புக் கொள்வர். அகில இலங்கை திருமுறைமன்றம் ஒருநாள் முழுவதும் திருமுறை முற்றோதல் நடாத்திப் பிரார்த்தனையால் எங்கள் அன்னை நலமாகி மீண்டும் ஆலயத்திற்கு வருகை தந்து புதுவருடக் கடமையை நிறைவேற்றியிருப்பது ஆறுதல் தரும் விடயமாகும். அம்மா அவர்களைச் சூழ்ந்த உபாதையிலிருந்து காக்க உதவிய வைத்தியசாலைச் சமூகத்தின் அயராத் தொண்டினை நாம் மறக்க இயலாது. இருபத்து நான்கு மணிநேரமும் அன்னையை மட்டுமல்ல எந்தவாரு நோயாளரையும் காப்பதற்கு அரும்பாடுப்பட்டு வரும் உயிர்காக்கும் உத்தமர்களை உலகம் போற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளது. எல்லாம் வல்ல தூர்க்கை அம்பாள் எங்கள் அன்னையை பூரண நலத்துடன் காத்திட வேண்டுகின்றோம். பலருக்கு உதவிய அம்மா! தமது சொல்லால், செயலால் தூய வாழ்வு வாழ்ந்த அன்னையின் வாழ்வில் ஒவ்வொரு நிமிடங்களும் பெறுமதியிக்கவை. அம்மா அவர்களுக்காக பிரார்த்தித்த உள்ளங்களுக்கும் அவரை மீண்டும் ஆலய சூழலுக்கு அனுப்பிய வைத்திய நிபுணர்களுக்கும் எமது இனிய பல நன்றிகள்.

பிறர்க்கு உதவி செய்யும் வள்ளன்மையே ஒருவருக்கு யாண்டும் புகழ் பரப்பும்.

கடவுளிகு கண்டு முரசம் காந்திதோர் கீட்டப்ர
இடுக்கு முழுங்கியுதோர் சீபாசனப்பார் கீட்டப்ர
அருக்கிய மூவுலகுங் கீட்குசிம் சாளிறோர்
கொருத்தா ஏனமியகுஞ் சொல்

- நாலழயார்.

- ஆச்சர்யர்.

சிவனே முழுமுதற் கடவள்

பிரமனும் விழ்ணுவும் பெரியவர் யாரோன்று
பிழுத்தது காவும் கலகம் செய்தனர்
அரசனும் சோதி வழவும் எடுத்து
அழறும் காண்பவர் பெரியவர் என்றார்
பிரமா அன்மமாய் விழ்ணு பன்றியாய்
பிரியமாய் தேழனர் அவுத்ததுமே வந்தனர்
அரசனும் சோதியைச் சுருக்கி லிங்கமாய்
அவர்க்குமே காட்சி வளிந்து அருளினார்.

- வ. யோகானந்தசிவம்

சௌவந்தன் அருமையோடும் பெருமையோடும் அந்து வீழ்வேங்

கவாரிசி ஆயாராஜி ஜோமாந்த்ரம் அலத்கள்

சிவம் பரம் பொருள், எங்கும் நிலை பொருள், மனம், வாக்கு, காட்டுத்தொல் அறிய முடியாத பெய்ச்சிபொருள்.

விநாயகன் பூர்வபொருளின் மூந்தம் ஒர் எண்ணும் பிரவேள ஒன்றி ஏதுவானால், ஒன்றே முதற் தோற்றும். முதலில் தோற்றுப் பிந்துவது அந்தம் பிரவேளப் பொருளாகம் பெருந்தகை ஒருங்குள் நமது முதல் வகைக்குறித்து உரியவன் அழிவிற்றான். எக்கருமத்தை அழியுத் தொடங்கு முன்னும், எக்கிரியையைப் பிரகடித்த அழும்பிக்க முன்னும் விநாயகனுக்க் கோழுநடி வணங்கிக் கொத்துக் கொலைப்பட ஆகினிட்டது.

முருகன் பூர்வபொருளின் மற்றுமொது முதற்தம், ஒன்றியின் பிப்பமாக, ஒன்றி வழவாக அலையின்ற மூந்தம் நிறைவன் ஒனியாகவும், ஒனியாகவும் வெளிப்பாடால் முறையே விநாயகனாவும் முருகனாகவும் எமக்குக் காட்டி தருகின்றான். இது இறைவன் நம்மது கொஞ்சேள்ள அளப்பெறுங் கருணையாகும்.

எனவே சிவபெருமான் விநாயகப்பெருமான், முருகப்பெருமான் அழிய மூலமும் பேறால்லி ஒருவரே அவர், வைவந்துக்கு ஒன்றிய ஒலம் அது மனித குலம், ஒருவனே நேவன் அந்த மகாதீவனே ரிவபெருமான்.

“யாதொரு தெய்வங் கொன்றை அத்துமியவரை அங்கே மாதொரு பாகவாரதாம், வருவார்” என்கிறது வைவந்தின் சந்திர நாள்.

சிவபெருமான் சக்தியாசி உமாதீவியாரோடு இணைந்திருப்பவன், சிவமும் சக்தியும் இணைந்திருக்கும் தத்துவம் சிவசக்தி சங்கமம்.

**“நன்னிலைமை மன்றுயிர்கள் சாத்தரும் சக்தி
பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்”**

எனத் திருவருட்பெயர், சக்தியின் வேறாகாத, சிவமாம் தன்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. எனவேதான் மாதொருபாகன், அய்விக்கபாகன், அத்தநாரிச்சூரி என்றும் திருப்பெயர்களால் சிவபெருமான் அனந்தம்பெருகிறான். மூலப்பொருளும் சக்தியும் இணையும்போதே ஒன்று உட்புத்தியாகின்றது, அல்லது படிக்கப்படுகின்றது என்பது இன்றைய விட்டுநான் உண்மை. சிவமாகிய முதல், முழுமுதல், மூலப்பொருள், மூல மேய்ப்பொருளும் சக்தியும் சீரந்ததன் விளைவே இந்த உலகமும் அந்த காணப்படுகின்ற தநு, கரண, புவனபோகங்களும் அதும், தனித்து மூலப் பொருளோ, சந்திப் பொருளோ பிற்நொரு பொருளோ ஆக்கிளிட முடியாது. உலகத்தின் கருத்தா சிவபெருமான் என்றுப் பூர்த்து எந்துள்ளன விட்டுள்ளதும், மேய்க்குள்ளதும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய சாஸ்திர என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஆனைமுகன், ஆறுமுகன், அம்பிகை, பொன்னம்பலவன், ஞானகரு, வாணி அனைத்துக் கடவுளரும் சிவபரம்பொருளே என்பதை சைவம் காட்டுகின்றது. சைவசமயம் மெய்ச் சமயம் என்பதற்கு வேறும் சான்றுகள் வேண்டுமோ! சைவம், ஒரு சமயம், தத்துவம், வாழ்க்கைநெறி என்ற வகையில் மூன்று கூறுகளையும் உள்ளடக்கி யிருத்தலால் சைவம் ஒரு முழுமையான நெறியாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. சைவத்தின் மேன்மையையும், பெருமையையும், தோன்மைச் சிறப்பையும், சைவம் காட்டும் நெறியின் அநுமையையும் அற்றத்ததையும் சரிவர உணர்ந்து கொண்டால் விணான விதங்டா வாதங்களுக்கோ, பிறழ்வான நடத்தைகளுக்கோ எந்த வித உயர்வு தாழ்வுகளுக்கோ இடமிருக்க முடியாது.

சைவம் காட்டும் வழி அன்புவழி, சைவம் காட்டும் நெறி அறநெறி, நீதி நெறி, சைவம் சிவ சம்பந்தம் பெற்றிருப்பதனால் அது அன்பும், அறநூம், நீதியும் கொண்டு இயங்குகின்றது. எங்கு அன்பு உண்டோ அங்கே சைவமும் உள்ளது. எங்கு அறமும், நீதியும் விளங்குகின்றனவோ அங்கு சைவமும் வாழுகின்றது. அன்பும், அறநூம், நீதியும் வாழுமிடங்களில் எல்லாம் சைவம் வாழுகின்றது.

அருளுடை வாழ்வை

அழுதெற்று உணர்வை
வவ்ளிகோட்டை வீரமன்று
உழுகாலடையாள் அருளைக்
கட்டவே அவ்வாறியல்பினள்!
ஶஞ்சாள் கந்தி சங்கு சக்கரம்
திருக்கலாற் காஞ்சு காட்சி ஸ்வக்ஷி!
அருளுடை வாழ்வை யெனக்
குள்புரிவாய் தாம்பா

கிராமஜெயபாலன்

மாண்பியாய் மருத்து வீநாயகனே

மாண்பியாய் மருத்து வீநாயகனை
ஶநா வல்லப கணபதியே
மனக் கோயிலிலே குடும்பங்களிப்பல்ரே
மருத்து வீநாயகரே வணங்குகின்றோட்
மருத்து நிழல்ல் வீற்றிருந்தே
அருள்பாலிக்கும் விக்ன வீநாயகனே சூ
எல்லோரும் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்திடவே
மனதூர வெண்டுக்கோப் புருத்து வீநாயகனை
கி. துர்க்காம்பிகை

யானிடம் வென்றது

କ୍ଷୁଦ୍ରାବନ୍ଧୀ ଅନ୍ତିମାତ୍ରୀ ପାଇଁଲାଗି

ଓজু মেলা পীঠী কাজুক দিলা,

உங்கள் ஆசிரியர்களைப்பற்றி நான் நினைந்துபார்வதுமல்ல? ஆசிரியத்தினாலே பூர்த்தாக்கு. ஆசிரியத் தொழில்களுக்கு மதிலை கோர்த்த பலர் உடனடில் உண்டு. Dr. ராதாவிழுவான் அவர்களில் சிக்கியிருப்பது ஒருவர். இவர் தேவை இயநியபானாகவே கேட்கிறீர்களால், இந்திய முனாதிபதி பதவி என்றும். தன் அருமப் சுறுத வாழ்வை ஆசிரியராகவே கொடுக்கியேன். பள்ளியால்ப் புதுவர். என்னாச் சமீப உடனடிக்கல்லூரைப் பற்றிந்து ஈய கருரா கூரவுட் பாடுத்தான். இருக்கமான எனதிக்கி சமீபப் பற்றியிருக்கிறீர்களைப் பற்றிக்கொடுக்கியேன். சுற்றுத் தேவை பக்கு.

1910-1976ஆம் ஆண்டுகளில் சௌநாள மாநிலக் கலைஞரியில் போசிரியூக் கிடைநார். எப்படிப்பட்ட துவக்க மாணவர்களும் தமது வீரகாலை பேசக், உடையும் பண்டி, அன்பு என்பதற்கால் நிறுந்தி விடுவார். உயர்ந்த தோற்றும், பஞ்சக்கங்கள் வேட்டி, தடைப்பாக்க, கண்ணிருப்பு துவக், ஆழங்கிலத்துவம் வியப்பளிக்கும் புண்டும், தேவியான ஒச்சரிப்பு உடையவர். எனவூ யாணவர்களும் இவநாக்குக் கட்டுப்போடுவார். எப்படிப்பட்ட சீரமனான கேள்விகளுக்கும் நாக்கக்கண்ணாட்டின் நிலைய பதில் நடைவார். விருப்பாரில்லாத பாடங்களை விரும்பிப் படுக்கக்கூடியவரால் நடைகளாகவும், நாக்கக்கண்ண, கணவபான உரூவானங்களும் படியிப்பார். வேறு துறைஶார் போசிரியர்கள்கூட, Dr. ராதாநிலந்தான் நடத்தும் வகுப்புகளை நாடுவதால், பேச்சாற்றும், ஓரளவிலாற்றும், எழுத்தாற்றும் இவருக்குக் கொண்டு நல்லைகள். இவ்வது நடத்துவ அய்வுக் கூடுகளை இந்தியப் பத்திரிகைகள் முடிமூலங்களில் மேல்நூட்டுப் பத்திரிகைகளும் விரும்பிக் கேட்டுப் பிரச்சிந்தன. 1914ஆம் ஆண்டிற்குபின் கணவு மகாராஜக் கல்லூரி இவ்வரை வரவேற்றியது. நடத்துவ அயல் நுறையில் போசிரியர் பணிபரிந்தார். அந்தக் கல்லூரிக்கு இஷாால் பேதும் புகு நிடைந்தது.

Dr. ராதாகிருஷ்ணன் படிப்பிக்கும் தோறும் தலையிருந்த நேரங்களில் நான் படித்தில் முழுவிடிவைச் சீர்வரது மேஜர்ஸியை ஒரு நூலாகமாய் இருக்கிறோம். இரண்டு ஏதாவது மனிக்குப்படிகள் எந்த வெளிர் வேலையிலிருந்து விட்டுவர்ட்டார். நமது நலி அதையில் சீரை வாசிப்பது, சுத்தத்துவக் கிள்கத்தா, சோக, நியாஸா, என்பதற்கில் முழுவிடிவைார்.

1946ஆம் ஆண்டுகளில் வழியாற்கு நமது போர்சிரியர் தொழிறாக பியரிக்கவேட்டார். அவர் அங்கே போன்றோடு சர்வாதிகாரி எட்டாலின் வழிய அதிபராக இருந்தார். எட்டாலின் தின்பிப்பு தூங்கவாய்க் குதிக்குதும் நிகழ்ச் சட்டத்தும் வெளிநாட்டுத் தொழிற்களை நடவடிக்கையில் இருக்கியதை இடத்தில்தான் எட்டாலின் சந்திப்பார். ஆனால் போர்சிரியரின் ஒன்பதுமணிக் கட்டுப்பைட்டை அவர் ஏற்றார். ஒன்பது மாதிக்குச் சீல் நிமிச்சங்கள் முனியாற்றாக Dr. ராத்னராமசுவாமனா வழிய அதிபர் ஏந்திக்க ஏற்பாட்டை போர்சிரியர் எட்டாலினை அங்கிடி வணக்கித் தயை அறிமுகத்தைச் செய்துகொண்டார். சர்வாதிகாரியும், கல்கெட்டுச்சக்ருமானிய எட்டாலின் பதில் வணக்கம் கூறிவிட்டு போர்சிரியனாத் திருக்காமல் பார்த்துவடி “ம..... என்ன நிலைக்கிரியர்கள்?” என்ற தெர்தார். போர்சிரியர் கல்கெட் புதுவையைப்படி, “ஏந்திப்பாற்றி வழிய அதிபர் அவர்களே! எங்கள் எட்டுப் பிரேரங்கள் என்று வா போர்சிரியர் இருந்தார். பயங்கரமான போர்சிரியர்,

பல போர்கள் செய்து இரத்த ஆற்றில் நீந்தி வெற்றிக்கொடி நாட்டிச் சக்கரவர்த்தி ஆனார். ஆனால் குறுகிய காலத்தில் அவர் மனம் மாறிவிட்டது. அரசு பதவியையும் துறந்து புத்த பிக்கு ஆகினார். நீங்களும் பல இரத்தப் புரட்சிப் போர்களில் வெற்றி பெற்றவர். ஒருவேளை..... நீங்களும் ஆசோகரைப்போல மனம் மாறுவீர்களோ என்னவோ..... யாருக்குத் தெரியும்?" பேராசிரியர் ஆழந்த கனிவும் மென்மையும் மிகக் குருவில் இப்படிச் சொன்னதைக்கேட்ட ஸ்டாலினின் சிலை முகம் தளர்ந்தது. கண்ணில் ஒரு மின்னல் தெறித்தது. அவர் புன்னகை செய்தார். சந்திப்பு நேரம் முடிந்து இருவரும் விடை பெற்றனர்.

பதவிக்காரலாம் முடிந்து Dr. ராதாகிருஷ்ணன் இந்தியா திரும்ப ஆயத்தமான காலத்தில் ரஷ்யாவின் அயல் நாட்டு அமைச்சர் இவருக்கொரு பிரியாவிடை விருந்துபசாரும் நடாத்தினார். விருந்து நடந்துகொண்டிருந்த பிற்பகல் நேரம் ரஷ்ய அதிபர் ஸ்டாலின் பேராசிரியரைச் சந்திக்க விரும்புவதாக அவசர அழைப்பு வந்தது. பேராசிரியர் உடனே சென்றார். அங்கே, ஸ்டாலின் நோயற்று படுத்த படுக்கையாக இருந்தார். பேராசியர் விரைந்து கட்டிலருகே சென்றார். மிகுந்த கனிவோடு ஸ்டாலினுடைய கண்ணங்களை தம் கைகளால் அன்போடு நடவினார். மிகக் அன்புடன் ஆழுதல் சொன்னார். ஸ்டாலின் இந்த அன்பின் பிடியில் மனம் உருகினார். அவரது கடை விழிகளில் கண்ணிர் உருண்டது.

"என்னை ஒரு அரக்கன் என்று என்னாமல் மதித்துப் பழகிய முதல் மனிதர் தாங்கள்தான். நீங்கள் எங்களை விட்டு இந்தியாவுக்குப் போவதை நினைத்து நான் மிக வருந்துகின்றேன். நீங்கள் நீண்ட காலம் சுகமாக வாழுவேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். உங்களைச் சுந்தித்தது எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமாகவும், ஆருக்கலாகவும் உள்ளது. நான் இனி அதிக காலம் உபரிர் வாழுமாட்டேன்." என்று நாக்குத் தடுமாற மென்மையாக விடை கொடுத்தார் ஸ்டாலின்.

Dr. ராதாகிருஷ்ணனுது ஆசிரிய வாண்மை மிகக் மாணிடப் பண்பு கல்லைக் கணியாக்கிவிட்டது பார்த்திருக்களா? Dr. ராதாகிருஷ்ணனின் பிறந்தநாளான செப்டெம்பர் 5 ஆம் திங்கி஠ான் இந்தியாவில் ஆசிரியர்தனை என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

வேய புத்தாண்டை வந்தவே

புதிய வந்டம் பிறந்ததுவே
புதுமைகள் எங்கும் பரவியதே
இனிய வந்டம் சிறுந்திடவே
நெறவனை நாழும் துதித்திடுவோம்

நன்மைகள் பலவும் பெறுகிடவே
நவங்கள் யாவும் பெற்றிடவே
இந்தரை எங்கும் மகிழ்ந்திடவே
இனிய புத்தாண்டை வந்திடவே!

வி. ஜமுனாதேவி

புத்தாண்டுக்கு ஒரு வாழ்தலு

வந்க வந்க புத்தாண்டே
மன்றனில் மலங்கும் தமிழாவன்டே
மனதில் மகிழ்ச்சி தஞமாவன்டே
வாழ்க வாழ்க பல்லாண்டே

பலநும் வாழ்த்த வந்மாண்டே
பற்பல புதுமைகள் செய்யுமாண்டே
தெய்வ அநுங்கப் பெற்றாண்டே
சீரும் சிறப்புன் வாழாண்டே

வி. துர்க்காம்பிளக

சிவன் அருட் குதைகள்

நால்தீர் மூலம்

34. சிவட இலக்ஷ்மியனவிட்ட காலை

காந்திபூத்தில் ஓர் சோழன் இருந்தார். அவன் காந்திபூக் காடுகளை வெட்டியிருப்பினால் காந்திபூக்கோழன் என்று பெயரைப் பொறுத்தார். இவன் சில மகன் நிலங்குநவாக் சில பக்தங்களை நேரிப்பான். கூதும் முதலியவற்றைக் கேட்பதில் நியங்க உடனடியான். நல்ல நாயகன்முறை காந்து வகைகளை அனியது வீழியும், ஒருத்தராட்ச மாணவும் நிரிப்பான்.

அவன் மதுகூரச் சோமங்கலைப் பெருமானுகைய நிறுவிளைப்பாடல் பற்றி அறிந்தான். அதனால் சோமங்கநாருக் கடவுள்கள் எப்போது தரிசிப்போன் என்று என்னியியங்கையும் உறுதிவிளையும், அவனுகைய கனவில் சோமங்கநாருக்கடவுள் சிந்தநர்ஜுனமியாகத் தோன்றினார். “சோழனே! அந்தசாதை ந் ஜினங்குக்கு நனியொருங்கையைப் பற்றுமாறி நனித்து வந்து துரிசும் செய்து கொண்டு டோ” என்று அறினார்.

அவனாறு சோழர் படை முதலியன் இல்லாதவளைய நடந்து மதுகூர கெள்ளுவது, இடைப்பில் வைக்கயாறு பெருநுவந்தக் கண்டு மகன் கலங்கி என்ன இடைப்பூரு உண்டாகுமோ எனக் காலங்களான். சிலபெறுமான் சிந்த சுவாமியாக எழுந்தருளிவந்து வைக்கங்கு வற்றுப்படி திருச்சிராக்கம் செய்தான், வைக்க நநி வற்றியிது. சிந்தநர்ஜுனி சோழனை அலுந்தநாக்கொண்டு மதுகூரபிள் வடக்கு வாயிளைந் திருந்தார். அதன் வற்றியாக சென்று பெற்றாமலோ வாயிலில் சோழனை நிராட்சி செய்தார். பின்னர் நாள் விமானத்தில் இருக்கும் கோஞ்சத்துப்பும் மேஜாட்சியமையும் சோழனை வகைகள் செய்தார். சோழன் சோமங்கநாருக்கடவுள்கள் வகைங்கி,

“வெண்ணியிய வெண்ணியான்கே யான் பெற முடிந்தைய போற்றி
பண்ணியன் மறைக்கிறாப் பான்மொழி மணாள போற்றி
புண்ணியர் தங்கு வெநுப் பொகுஞ்சரை பொங்களே போற்றி
விண்ணியிழிலீஸா மேய ஏந்தர விட்ஸக போற்றி

இவ்வாறு வைக்கப்ப வை வரங்களைப் பெற்றான். பின்னர் பாங்குமியன் அபியா வைக்கைம் எம்பெறுமான் சிந்த வடிவில் சிகாருவை காலுந்திடும் சென்று வைக்க முடியின் வடக்கீக் கிட்டார். ரோஷனின் நேர்த்தியில் திருநிதிட்ட இது நல்ல குலங்கையென் சோழனை அலுப்பினார். பின்னர் வந்து வடக்கு வாயிற் கதவில் இடபக் குறியை ஏழுசி கதவைப்பட்டி விட்டு விமானத்தில் வருக்கருவினார்.

மறுநாட்காலை குரியன் குதிக்கும்போழுது வாயில் நிறப்பவர்கள் விழக்கு, தெங்கு, மெங்கு வாயில்களில் காயற்குறையும், வடக்கு வாயிலில் இடபக் குறியும் இருப்பதைக் கண்டு முக்கியப்பட்டனர். இச் செய்தியைப் பாங்குமியத்துக்கும் கூற, பாங்குமியன் முதலாகப் பலங்கும் கோயில் வந்து வடக்கு வாயிலில் இடபக்குறியைக் காண்றினார். இடபக்குறி வந்த வாயில்களும் அறியப் பாங்குமியன் உண்களாது நகரையில் உறங்கினான். குறிந்றவு எம்பெறுமான் பாங்குமியனின் கனவில் தோன்றி சோழன் கோயில் வந்த வரலாறு முதல் இடபக்குறி இட்டவாயிலில் கணவில் ஏற்றிவோடு.

பாண்டியன் சிவபெருமானின் அற்புதச் செய்தி கண்டு ஆனந்தமடைந்தான். மற்றையோரையும் ஆனந்த மகிழ்ச்சி அடையச் செய்தான். பின்பு தன் குமாரனாகி ஓராசேந்திர பாண்டியனுக்கு கொடுத்துவிட்டு சிவபதம் அடைந்தான்.

35. கண்ணர் பந்தல் வைத்த குறை

இராசேந்திரபாண்டியச் சோழர்களும் காலத்தில் காடு வெட்டிய சோழர் சோமசந்தரக் கடவுளை வெளிப்படையாக வழிபாந்தினைத்தான். அதனால்காடு வெட்டிய சோழனும் இராசேந்திர பாண்டியனும் பரிசுகளைப் பரிமாறினர். பின்னர் காடுவெட்டிய சோழர்கள் இராசேந்திரபாண்டியனுக்கு தன் மகளைத் திருமணம் செய்து கொடுக்க விரும்பினான்.

இசுசெய்தியை இராசேச்திரபாண்டியவின் தமிழ் இராசசிங்கபாண்டியன் கேள்வியற்று தானே காடுவெட்டியசோழனின் மகளைத் திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பினான். யாரும் அறியாதவாறு இராசசிங்கன் காஞ்சிபுரம் சென்றான். இதுவைக் காடுவெட்டிய சோழன் சேவையுடன் சென்று இராசசிங்க பாண்டியருக்குத் தன் மகளைத் திருமணம் செய்து கொடுத்தான்.

பின்னர் காடுவெட்டியசோழன் இராசசிங்கதுக்காக இராசசிங்கலுக்காக இராசசேகரபாண்டியனைப் பிடிக்க பெரும்படை திரட்டிப் பூப்பட்டு. மதுவை நகரின் இராசேந்திரசோழபாண்டியன் அறிந்தான். அவன் கோயிலுக்குச் சென்று “எம்பெருமானே! முன்பு பாதி இராத்திரியில் தனித்துவந்து உம்மை தரிசனம் செய்த உமது பக்தனாகிய சோழன் பின்பு தமிழேனுக்கு வரிசைகள் அனுப்பி நன்பனான் இப்பொது என்பீது பக்கமை கொண்டு படையெடுத்து வந்துள்ளான். முன்பு அவன் செய்த தருமத்துள்ளாகி அவன் பக்கம் நின்ற நீர் இப்பொழுது அவன் செய்யும் மறத்துள்ளாகி அவன் பக்கம் நின்றிரோ” என்று விண்ணப்பம் செய்தான். அப்பொது சிவபெருமான் ஆகாயத்தினின்றும், “பாண்டியனே! ந் நாளைக்கு உன் சேவையோடு சென்று உன் பக்கவர்களை எதிர்த்துவின்று போர் செய்யக்கடவூப் உள்க்கு வெற்றி கிடைக்கச் செய்வோம்” என ஒர் அசர்ரி வாக்குத் தோன்றியது. பாண்டியன் மனமகிழ்ந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு அரண்மனைக்குச் சென்றான்.

மறுநாள் பாண்டியன் குரியோதயத்தின் முன்னிமூந்து சந்தியாவந்தனம், சிவபூசை முதலியன் முடித்தான். பின் தன் சேவையடன் போர்க்களம் சென்றான். சோழனது சேனை சமுத்திரம் போன்றது. பாண்டியன் சேனை நதிபோன்றது. இரு சேவையும் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து பெரும்போர் செய்தனர். அப்போது இருபகுதிக்கும் தன்னிர்த்தாகம் எழுந்தது. எம்பெருமான், பாண்டிய சேவைகள் தண்ணீர் தாக்காந்தி செய்ய சிவவேடந்தாங்கித் தன்னிர்ப்பந்தல் அமைத்தார். பாண்டியன் சேவைகளும் தாகம் தீர்த் தன்னிர் அருந்தி களையாறியவின் மீண்டும் சோழனுடன் போர் தொடுத்து வெற்றி எடுத்தனர். இராசசிங்கபாண்டியனும் சோழனும் கட்டுண்டபோது இராசசேகரபாண்டியன் சோழனுக்கு யானை முதலியன் பரிசளித்து அனுப்பினான். இராசசிங்கபாண்டியனை ஒதுக்கிவிட்டு நாட்டைத் தாப்போல் காப்பாற்றி ஆண்டான்.

திருக்கேதீக்ஷாஆலயத்திருப்பளி

காத்துப்பெரியார் கி. விவரங்களைக்குறும் அவர்களை

திருவாளம்பட்டினருத்தி நோயாறும், கந்தால்நிதி அப்ளையூம் தேவாஸ் பாட்டு சிறாஸ்தலம் இலங்கைப்பிலே ஒவ்வொன்றினாலும் அது மன்னருக்கு ஈடுபத்தினிலுள்ள ஏற்றுக்கொண்டிரும். இது செய்யுவான்மொழிநிலைத்து அழியுவதால்வருப் பெருமான் இலங்கைப் பீடுக்கொண்டிரும். அந்த இடத்தை என்னிக்குறுத்தும் தருமிடத் தரசினாக்கிக்கூட்டுப்போகு வைர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். பின்பு ஓர் இராமாதான் முதலியாராது முயற்சியினாலே அது நூதினிடம் வாங்கப்பட்டது. அந்த இடத்திலே ஒரு கோயில் கட்டி நாட்டு வருடங்களின் முன் தும்பாப்போகும் செய்யப்பட்டது. அது செய்யல்லார் கட்டப்பட்டப்போல் அது செய்யுவதாக்கிருக்கின்றது. அதைக் கருவிக்கொண்ட கப்ப வெள்ளுப்பிழங்கு என்னைக் குடிசையிலிருந்து இருக்கிறது. இவ்விரு இராமாதிரி போகும்போகும் அதுக்கப்பட்டநாக்கின்றது. கருப்பங்களைப் பட்டுவெத்துத் து முனிய இலட்சம் மூல சனம்பொன்று அதுக்கப்பட்டநாக்கின்றது. கருப்பங்களைப் பட்டுவெத்துத் து முனிய இலட்சம் மூல சனம்பொன்று அதுக்கப்பட்டநாக்கின்றது. இப்பொது மனம் சீர்க்கும் முயற்சி தொடர்ச்சியிட்டது. கோயிலுக்குப் பக்கத்திலே இப்பொது ஒரு விகாவியன் மட்ட 5000 ரூபா செலவு செப்பு கட்டப்பட்டு விட்டது. இது எங்களுக்குள்ளே சிலச் சேர்த்துக் கட்டியது; அவர்ப்பொருளால் கட்டப்பட்டு விட்டது. இது எங்களுக்குள்ளே சிலச் சேர்த்துக் கட்டியது; அவர்ப்பொருளால் கட்டப்பட்டு விட்டது. கோயிலுக்காக ஒருவர் 2500 ரூபாய் சொந்தநர் ஏழாவர்களுக்கும் 1601 ரூபா சொந்தநிறுங்கியாக்கள். மலைப் பாட்டுத்தும் திருக்கொழிச்சாத, திருப்புமிகிச்சனம்பொன்று அதுக்கப்பட்டநல்ல நில்லது. எம்பந்த கவுமியம், கந்தால்நிதி திருக்கொழிச்சும் பாட்டு எதாலும் மிகச் சிறப்பாக இருக்கும் இலண்டும். அவற்களுடைய பெருவையை நினைவுபடித்தும்யாகச் சொல் சமயத்தில் ஒவ்வொருவைகும் முயற்சி செய்தும் பெருவையை நினைவுபடித்தும்யாகச் சொல் சமயத்தில் ஒவ்வொருவைகும் இச்சொய்க்கிலே எங்களுடைய அவற்களுடைய திருக்கொழிச்சனை அன்றி மது தா. ரா. சிவப்பு இலங்கைக்கூக்குக்கும் இச்சொய்க்கிலே எங்களுடைய மனம் முழுவதும் செல்லவேண்டும். ரம்பந்த சவுமியள் இலங்கை பாட்டு எதாலும்கள் இத்தியாவிலே முன்றாறு வரையில் உள்ளு. கந்தால்நிதி நோயாறு பாட்டு இலங்கைகள் இத்தியாவிலே நூறு வறைப்பிற்குடி.

இவர்கள் பாடிய! எதுவும் இலங்கையிலே தகுதிகீதச்சர்யாகிய ஒன்றைபால் இலங்கையிலுமெட்டுய பேருமாக்காவும் இலங்கையைச் சேர்ந்த வசூலமயத்தவர் யாவரும் இக்கோயிலை உள்ளது நிலையில் வைத்தலிலுண்டும். இதற்குப் பொருநூலத்தைவும் சீலை, மற்றும் மோப்ஸ்கூக்குப் பொருநூலத்தைவும் வேறு அப்பும் ரூபா நேட்டும் கடதாசித்தநான்துநாள், கார்ச்சாமதுநக்கு வாங்கும் கடதாசித்தநான்தும் கடதாசித்தநாள், இவற்றுக்கிடைப்பென்ன வித்தியாசம் என்னவென்றால், நேட்டில் கடதாசித்தநான், இவற்றுக்கிடைப்பென்ன வித்தியாசம் என்ன என்டு. மந்திரம் இவருடைய (Commissioners of Currency) கையெழுத்துக்கள் உண்டு. மந்திரம் கடதாசித்தநான் அவர்களுடைய கையெழுத்தில்லாமல், Commissioners of Currency "The Government Promises To Pay Rs 1000" என்ற சொல்லுவது போல, மந்திரவாரியில் "திரும்கீத்தார நாகர் அடிவங்களுக்கு அருள்செய்பார்" (தொடர்பு நாள்தோறும் துதிசெய் அநுந் செய் கேந்திச்சரமான தாலை) என்ற சொல்லியதுவினால், அந்தியம், இக்கோயில் கருப்பன்றுமெட்டுய மிகவும் முடியியது. இத்தோயிலிருந்துமிட்டதும்து மாரிநாட்ட நகரம் என்ற பெயர். இந்த இடத்துக்கு இந்தப் பெயர் வந்த காரணம் என்னவென்றால், குருப்பன்மறைஷாய மலையிலைய தகுதியைப் பொறுத்து துமிப்பன் ரூபாட்டா என்றார் நெடுபங்காலம் பிள்ளையிலையிலையிலை நிறுக்கியீடிச்சரத்திலே தலமுடச்சியுட புத்தி பாக்கியம் பெய்ய அந்தே ஒரு நகரமுதை உண்டாக்கி வாழ்நார். அவருடையக்கியை நம்புவதற்கால், அதற்கு மாதுபாட்டா நகரம் என்ற பெயர் வந்துவு இந்தப் பெயர் மாதோட்ட நகரம் என்று வந்தது.

இந்தச் சரித்திரம் தட்சண கைலாச புராணத்திலுள்ளது. இக்கோயிலுக்கு தட்சண கைலாசம் என்ற பெயரும் உண்டு. இக்கோயிலுக்கு இருவரும் பாடியருளிய தேவாரங்களும் அவற்றின் உரையும் கோவிலின் மகிழ்ச்சியும் சேர்ந்த புத்தகப் பிரதியோன்று இன்று அனுப்புகிறேன். மலேயாவிலுள்ள சிவநீசர்கள் சிலரை ஒர் இடத்திலே கூட்டி இதை அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தி அவர்களுடைய துணையோடு ஒரு பெருங்கூட்டத்தைக் கூட்டித் திருக்கேதீசுரத் திருப்பணிச்சபையான்று ஸ்தாபிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் சம்பாதிக்கும் பொருளிலே திருக்கேதீசுரத்துக்கு கொடுக்கப்படும் பகுதியானது இப்பிறவியிலும் இனிமேல் வரும் பிறவிகளிலும் நீங்காத துணையாக நிறுத்துமென்பதற்கையில்லை. இங்களைவு நீளமான காட்டுங்கள் உள்ளிடத்திலுள்ள பலருக்கு எழுதவேண்டியதாயிலும் இப்போது அவ்வளவு உடல் வசிமையில்லாமல்லா, நான் மற்றவர்களுக்கெழுதாமையைக் குறித்து அவர்கள் என்னிலே குறை பாராட்டலாகாது.

-நன்றி. திருக்கேதீஸ்வரம் மலர்.

பங்குளியில் பாடுக்கீதம் செல்லப்பன் புக்கிரை

என்னப்பன் செல்லப்பன் புக்கிரை
என்றென்றும் கீவராடி மலர்நாடு
நன்றோரு பொல்லாப்பும் கூல்கலையென்றே
நவின்ற குருநாதன் அடிநாடு
நல்லவையில் உறைந்தொளி தரும் முருகன்
நானத் தமிழாளி புகழுகன்
தொல்லலகை டலவன் தேரடியில்
வாழ்ந்தவர் வகுன்னாத்தை தினம்பாடு
தேராத் தேரிகள் செல்லப்பனேயென்
உள்ளோம் கவர்கள்வன் என்றுகருத்த
சீரடி தேர்ந்தநல் யோகபிரானுமே
செப்பிய பொன்மொழி தகனப்பாடு
எல்லாம் செப்படி வித்தநதியன்பான்
எப்பவோ முடிந்த காரியமே
இல்லவையா மொன்றும் அறியோமென
இயம்பிய மாழுளி அடிநாடு
பெரியக டடப்பித்தன் தந்தகனி
பெருவகை தரும் ஓங்கக்கனி
அரியக னிசெல் லப்பனெனும்
ஆனந்தத் தேன் ரிந்தும் ஓங்கக்கனி

நல்லவையில் என்றென்றும் இனிக்கும் கனி
நானவி எக்கொளி தந்தகனி
தொல்லலகள் நீங்கிநாம் வாழும்வறி
சொல்லிபும் செல்லப்பன் இன்பமொழி
ஒன்றுபில்லல யொரு பொல்லாப்பில்லல
எப்பவோ முடிந்த காரியமே
நன்றிது முற்றும் உண்மையென்றே
நவின்ற குருநாதன் அடிநாடு
பங்குளித் திங்கள்நல் அச்சவிளி
பாங்குடன் செல்லப்பன் ஓங்கவாளி
எங்கும் விளங்கிபும் வகுன்னமினி
என்றென்றும் பாடிடும் அன்பமொழி
ஈழம் திலுயர் கைவலவாளி
இலங்கிட செய்யுமோர் அரியவழி
கழந முந்தயிழ் மாகலைசொல்லி
துதித்திரும் செல்லப்பன் இன்பமொழி
பைந்தயிழ் பேணிய நம்முருகன்
பாதும் வெராளி தான்பணிந்தே
சிந்தநக வங்கிய பித்தனைப்போல்
வாழ்ந்தவன் வகுன்னாத்தைத் தினம்பாடு

- ஈ. குகதேவன்

ஷார் பாந்தாமனேஸ் ஸாவியாகுப் பாந்தாள்

வி. செல்லாத்தோசு அவர்கள்

முத்தொரு கான்று முழுத்தளி மயிலையெல்லிய முனிசிப் சென்றூர். அதிலே ரக்காப்பாடு ஏந்தியவர் அனாந்த சபானி. ஆயிரம் திருநாமலைக்குக்கு உரியவர் திருமால். போபிரம் பாவி எந்தும் பேர்மான் கயிலையெல்லாம் தூயவராயிய சிவபெருமானாகத் தரிசிக்கும் பொஞ்சுடு இலக்குமிழ நாயகர் கைவைக் கெள்ளார் உண்ணாமுறையெல்லாம் உறையும் கல்வையாமலையார் “என்னையைப்போ கேட்டப் போர் போன்” அப்பர் மல்லியாலும் செய்த தலப்பையாக வந்து அவதுரித்த மருவீக்கிபார். போன்னாலும் நேமியான கைவைப் பொற்சீக்கியில் முன் நன்றினான்.

அந்தவரான் கலைரூடி அவன்னலார் குவிமலையில் அறிநுபிள் செய்யும் பூரியாலுக்கு அருள் போன்தொர். திருநந்திதோசு திருமால் அருள் உருவான அவைகளைக்காலை உள்ளே செல்ல சுறுங்கித்ததால், உள்ளே செல்லார். உலகு உயிர் அவன்தும் காக்கும் கடவுள். கணக்கள் இரண்டாம் அவன் கழல் கண்டு களிப்புக் கணக்கள் கூப்பிட்ட நொழுநூ மின்னார். ஆனாந்த பூவுசாமார். அவன்யாழியில் நூபில் கொள்ளும் நுவள மாலைத் தூபியான்.

ஐந்தொழில் இப்புறம் எந்தை பந்தாய்தானைப் பார்த்து அறுப் பகளித்தான் பாவத்தார். பின்பு நாயகுத்தேவைப் பார்த்து நவின்யாழியானார்.

“நான்னே! நாமும் கொப்பிடும் குதினை ஆடுகோம். நீ செல்லாக திருக்கக் கூடவை” என்று உலகம் இல்லைத் தமாபதி உருத்தநானினார்.

“நமக்கு தீட்ட பனி நான் புரியக் கடவுள்” என்று தாமாக்கக்கண்டவர் ஆபோதித்தான். குதினுக்குச் சான்று உருகக்கச் சாரந்து ஜிமுத்தார்.

நுற்றாம் இல்லாத குதாடும் கருவிள்ளி பலவுள் அவற்றிலுள் சாரி என்றால் நல்ல இயல்புள்ள அமைத்து வீலே கருவிலின் முன்னாக இருக்கும் அமைத்தாக்கள். எவ்விதும் வெற்றிலை இருங்கும் எநிலித்தினாக இருந்தாக்கள். அம்மையும் அப்பாம் இருங்கும் மகிழ்ந்து கிளித்தி ஆடுவானார். இவையின்டேயே “அங்கு, பொன்னையூ” என்று அவர்களுக்குள் குழுவு குவிக்கும் மொழிவருக்கள்.

இடப்பட்டால் படநாக வேணுப் பாந்தார் அருளி யாவதென்றோ? அந்தவிடம் அருக்கும் தேற்றால் ஆக யாம் கந்திபாம்.

திருமௌலை நினைமுகத்தும் ஜேவுப் தோற்றானார், நாம் என்றால் ஆடிப் பெண்ணியாருக்குத் தோற்றார். ஒள்ளைய பாந்தார் உமாப்பாட்டுவான் உறுது போக்கினார்.

“உள் வளங்கம் நன்றாயிருக்கின்றன. நீ வெள்ளூடு அல்லது. கெள்ளி நீ அங்குகுக் கோந்தினார்” என்று திருவாய் மல்லத்தார். புன்றுமுலை பீட்டத்துள்ளினார்.

பார்ப்பதி அம்மை பருமக்கவரன் பக்ரந்தாமானைடு கெளி மருத்தநானினார். நாம் தளிப்பிரும் முழுமுதல் பழுப்பொறுப்பை உண்ணப்பாடல் தாாது என்று அந்தினார். சாந்தியால் மூலைகளாந்த முதல்தனை முடம் ஜோக்கினார்.

“நீ சாடி சொல்வதற்குச் சம்பதம் ஜோவித்தாய். குதாட்டத்தில் வேண்டியான்? நீ உள்ளாதை ஒழிக்கவை உள்ளாலாறு உடை” என்று உரைத்தார்.

மலையம்மோர் மணம் மருவி மொழியில் கேட்டு சக்கர்ப்பு, குவிவைப் பாப்புவார்.

“குது ஆடும் போரில் வெற்றி கொள்ளும் தனவைமய்யாடு உள்ளாவர் அடிப்பாலை அம்பலைத்து அரசேயாவார்” என்று நியம் சொர் மேங்கண்ண பால்.

“உன் உரை உயர்ந்தது. நன்று - நன்று” என்று சினந்தார் குந்தரி.

முகில் தோல்வியுண்ட ஜுந்து பிரிவுக் குந்தல் ஏலவார் குழலார் ஆற்றச் சீற்றும் உற்றார்.

“இங்கு நிகழ்ந்த குதுப்போரை நீ பாராதவன் அல்லை. பார்த்தனை. கண்ணலுமாயினை. நீ அறியாமல் இங்கு ஒன்று நிகழ்ந்தார் இல்லை. ஆரும் அறிய ஒண்ணாத மூலப் பரம்பொருளாய மூத்தி போய்ம்மை மொழிந்தாலும் நீயும் பொய்மொழி புகலலாமோ? அறியாதவர் உன் உடம்பு தான் கருமை என்பார் உள்ளமும் கரியை என்பர் உள்ளை அறிந்தோர்.

“யானும் இறைக்கு ஒரு சத்தியே என்னும் இறுமாப்பில் இங்கு இது சொற்றாய். மாயையை என்றும் மதிக்கும் மாயவனே! நீ பாம்பு ஆகக் கடவாய்..” எனப் பார்பதி அம்மை சாபம் பகர்ந்தார்.

சொன்ன மாத்திரத்தில் பாற்கடலில் பாம்பு அணையீது பள்ளி மேவும் பரந்தாமன் பாம்பு உருவும் ஆனான். சக்கரம் மால் அது கண்டான். சல்சலங் கொண்டான். செஞ்சிலம்பணிந்த சிவபெருமான் சேவடிக்கிழ் தஞ்சம் அடைந்தான்.

“ஜையனே! எனக்கு எவ்வழியாக இந்த உருவும் என்னை விட்டு நீங்கும்? இயங்பி அருள்க” என்று நாராயணக் கடவுள் நன்று நவிஸ்தருளினார்.

நம்நாதன் காற்றாய் உள்ளார். கணலூடுள்ளார். புளையுள்ளார். வெளியாய் உள்ளார். நிலணாய் உள்ளார். அவற்றிற்கு அப்பால் உள்ளார். தத்துவங்களாக உள்ளார். அனைத்திற்கும் மூல காரணமாய் உள்ளார். நான்கு வேதப் பொருளாக உள்ளார். அவ்வியல்வினாகிய சிவபரம் பொருள் திருமாலுக்குத் திருவாய் மலர்ந்து அருஞ்வார்.

காஷாய் வெவ்வியாய்ம் புராணக்கலை

கோடு பாராய்

மேஷாகி யுள்ள வாரதாஸியங்க

நிற்கும் வித்தாய்

நாஷா வேதப் வாரதாஸியங்க

நூற்று நாதன்

நாஷா யாழூக் சிவதாஸ்ய

வகுத்து கருப்பாய்

(கந்தபுராணம்)

“என்பால் உதிக்கும் அன்பால் இது பெற்றாய் உன்பால் வரும் துப்பினை நீக்குவோம். நீயும் நீங்குகின்றாய். தென்பால் தேசமதில் ஆலவனம் என்று ஒன்று உளது சீரியோய்.

“ஆங்கு நீ விரைந்து ஏகுவாய். அந்த வனத்தில் ஆலமரம் ஒன்று உளது அவ் ஆலமரத்தின் பருத்த அரையின் அடிப்பாகத்தில் பொந்து ஒன்று பொருந்தி உள்ளது. அப்பொந்தினுள் நீ போய்க் குற்றும் அர மாதவம் குறித்திருப்பாய்.

“நீ தவஞ் செய்திருக்கும் காலத்தில் எமக்கு அபின்னமான எம் சேய் வருவான். அவனை எதிரிசென்று வணங்கக் கடவை. அக்கணமே உள்ளை விட்டு இந்தப் பாம்பு உருவும் அகலும்”

என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். திருமால் செலவிற்கு விடை ஈந்தருளினார். செம்பொற் சோதி.

நாரணன் என்றும் தேவு நம்பவன் நமஸ்கரிந்தார். திருக்கங்கலாக மனமையெட்டு விளந்து நீங்கினார். தேவ ஒழுநும் ஆஸர ஆணியித்தை காலைகினார்.

ஒளி பிக்கங்கள் உலோபிலில் புதுவது போல உலகத்தை உத்தியால் உதவிய முராரி ஆஸரப்பொந்தலூன் புதுதார் அனுளி தவம் ஆறுறப் பொந்திலூன் உறைந்து இருந்தார் இவங்களும் தூயகர்.

ஆண்மூலப் பயன்களைக் காரணம் அஸலக்கும் அத்திருமணமளை அழிந்தார், நிருப்பிச்சுட்டாங் குடியில் ஏழாக்குளினார் உள்ளும் நூன்து ஈசரில் துண்டவெம் புரியிலிரு நெந்தயாருகையை அடையாளமான சிவனிலிந்த நிருஷ்டவத்தைப் பிரதிடில் மெய்தார். ஆண்மூலப்பிரதை அப்பருக்குப் பேரங்கிளோடு பேரும்பூஙை அழிந்தார். மூபிலுபிழோடு செந்தனின்சர் ஆதானத்தில் ஏறி அயர்ந்தருளினார்.

வேழமுகத்துவ விநாயகர் நிறுமால் பாம்புநவாக ஆழாகத் தவம் இயற்றும் ஆவளவுத்தில் எழுந்தருளினார்.

கோவருக்கன மிரிசுபக் குடைபாகக் கொண்ட கோவிந்தர் களிப்பு மாழுகப் பக்களைவுச் சுரவினான் மளாளி கோவிந்தர். உடலாக நெந்த சட்டிரெகான்டு துப்பிக்கையாளன் நம்பிக்கைக்கியாடு வந்தித்து ஸஹாங்கினார். குக்களம் அங்கித சபம் ஒக்காது சிறுமான், சம்ரூப, சஞ்சு, தண்டு, சிலி, வளி ஆகிய பஞ்சாயத்துமன்றங்கீக் கோவிந்தர். நமது பழுமையானதும் பேருங்கம் பிக்கதுமான பேருந்துதைப் போயிருந்தார் பெற்றுக் கொண்டார்.

தன்னுருவங்க கல்லூரி தலைச்சு நீங்கிய துரம்கைக் கண்ணர் முக்கள்களைப் பார்ந்து, “எம்பிரானே! என் பூசையை ஏற்றுகூடும்” என்று இன்னு வேண்டினார். இந்திரன் தீளமாகிறா பொலும் யின்றினன் அத்தால் ஆழாகி வழங்கினார்.

தாத்தற் கடவுளி, நீத்தம், அந்தமாம், யவர்யாலை, நூபம், தீபம் முதலிய கோண்டு ரூத்த பிள்ளையை மூக்கவர்க்கச்சோடு புச்சை பூரிந்தார்.

மோதகம் பல்வணக்கயான பளிச்சாருப்புகள், பாலங்கள், பாயசம் ஆகியவைகளிலும் ஆகம வீதிப்பிரகாரம் நிலைகிந்துவரி. நாராயணக்கடவுள் ஜந்து கரத்தவன ஆவன முகத்தாலை நாறி மகன் தலை ஒாளம் கொழுந்தினைப் புந்தியில் வல்ந்துப் போற்றுதல் புரிந்தார். பின் ஒன்று புகலுகின்றார்.

“மார்க்கரி மாசத்தில் மறிவனர் பூவுபக்கத்தில் இங்க ஆமாம் நூளாகிய சட்டிந் திருயில் யான தேவனினார் அரூர்சித்துட்ட தேவந்தைக்கியோன் யாரும் ஈரில்லாத மாற்றுமினாக் கரன் என்று புச்சனை புரிந்தெடும் புளித்துருக்காலைப்படய நூப்பக்களைத் தூஷித்து அழியாத செல்லவாகிய பேர்க்கப்பத்தைத் தேரி அருளவும் வேண்டும்

எனின்மொயை புக்கின்ற தீவிர டக்கினீ

மிக்காலி நான்மூராம் என்க மாதும்

நெந்துமிகு மாநாக்கு மாநாக்கு தீவிர

எனின்மொயை புக்கின்ற தீவிர மாதும்

நெந்துமிகு நெந்துமிகு மாதும் மாதும்

மாதுமை மாதுமை மாதுமை

மாதுமை மாதுமை மாதுமை

(காந்தபுராணம்)

ஸாவ நற்சீந்தஸாளி

சிவகுந்தி கலாநிதி இராணுசாமா முந்தரன் அவர்கள்

பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய இறைவனின் பேரருட் கருணையினால்த்தான் நாம் இப்புவலகின் கண்ணே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். எமது ஓவ்வோர் அங்க அசைவும் சிவபெருமானது திருவருளினால்த்தான் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. வாழ்த்த வாயும் நினைக்கமட்டநெஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த இறைவன்தான் நம்மை வாழ வைக்கின்றான். இதனை நம்பிற்பலர் மறந்து விடுகின்றார்கள். நமக்குமேலே ஒரு சக்தி, நமக்குமேலாக ஒரு திருவருள் நம்மை இயக்குகின்றது என்பதை ஒப்புக் கொள்வதற்கு மறுக்கின்றார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்களது அறியாமையேயாகும்.

தெய்வம் ஒன்று அநாவது ஒன்றே தெய்வம் ஒருவனே தேவன் என்று கூறிக்கொள்ளின்ற சைவமக்கள் எதற்காகப் பல்வேறு உருவங்களை வைத்து வழிபாடாற்றுகிறார்கள்? சிவபெருமான் என்றும் மகாவில்லூ என்றும் விநாயகர் என்றும் முருகன் என்றும் சக்தி என்றும் இப்படி பல்ப்பல தெய்வங்களை விருப்பம்போல் வணங்குகின்றார்கள். இதன் தாற்பரியம் என்ன என்பதை இன்றைய சிந்தனையில் சுற்றுச் சிந்திப்போம்.

ஒரு வீட்டில் ஒரு குழந்தை பிறக்கின்றது. அந்தக் குழந்தையை தந்தையார் மகனே என்றும், தாயார் ராஜா என்றும், தமையனார் தமபி என்றும், மாமனார் மருமகனே என்றும் ஒவ்வொரு பெயரைச் சொல்லி அழைக்கிறார்கள். யார் எப்படி அழைத்தாலும் அவன் ‘என்ன’ என்று கேட்கிறான். பலர் பெயர் கூறி அழைப்பது அவன் ஒருவனைத்தான். இதுபோலவே இறைவன் ஒருவன்தான். அவனுக்குப் பெயர்கள்தான் அதிகம். அருவமாகிய அவனுக்கு ஏன் உருவம் கற்பித்தார்கள்? குழந்தைகளின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டு மனத்தைக் கவருவதற்காக இனிப்பு மிட்டாய்களை மிளகாய் போலவும் வெங்காயம் போலவும் கரும்பு போலவும் தக்காளி போலவும் உருவத்தைச் செய்து விற்பனைக்கு வைக்கிறார்கள். அவை எல்லாமே இனிப்புத்தான். உருவ அமைப்புத்தான் வேறு. மிளகாய் மிட்டாய் உறைக்கும் என்றும் கரும்பு மிட்டாய் இனிக்கும் என்றும் குழந்தை நினைக்கும். எல்லாம் ஒரே இனிப்புத்தான் என்று குழந்தைக்குத் தெரியாது. இதனை நாம் நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எமக்குக் கிடைத்திருக்கும் மனிதப்பிறவி ஒரு புனிதப் பிறவி. இது எமக்கு வாய்த்தது நாம் செய்த பூர்வீகப் புண்ணியமாகும். ‘அரிது அரிது மானிடராயப் பிறத்தல் அரிது’ என்பது ஒளவையார் கூற்று. எனவே இந்த உடம்பு இருக்கும்போதே நாம் நல்லவற்றை செய்துவிட வேண்டும். நாளை நாளை என்று தள்ளிப்போடாமல் இன்றே இப்பொழுது செய்தல் நன்று.

வாழ்ந்த வாயும் நினைக்கமட்ட நெஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியும்தந்தது எதற்காக? ஆண்டவனை இறைஞ்சுவதற்காக.

மனித உருவில் இருந்துகொண்டு மிருகமாக வாழ்தல் கூடாது. ‘உள்ளக்கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது’ என்றபடி நாம் பூசும் நீண்டபோல் உள்ளமும் புனிதர்களாக இருத்தல் வேண்டும்

‘வெள்ளத் தனைய மலர் நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத்தனைய உயர்வு’

என்ற வான்புகழ் வள்ளுவரின் குரலுக்கமைய நம்மை நாம் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

நீக்குமிழிக்கு நிகரானது இந்த வாழ்க்கை ஆகவே நாம் நல்லவைற்றியே நினைந்து நல்லவைற்றியே ரெப்பு பூமியில் நல்வர்களாகவே வாழ்வதே நன்மை பயக்க வல்லது.

அள்புதூன் இன்ப வாழ்யு அள்புதூன் உலக ஜோதி அவ்வுதூன் உலகபே சிவம் என்ற அருள்வாக்குப்படி இப்புதூனில் அள்புக்கு அபைவிரிந்து யைகுருமேல் அள்புகாட்டி அன்பு வாழ்வது அடி கேள்வி அள்ளுன் வாழ்ந்தல் இவன்றைப் பிரதி செவன்டுகோணா ஏற்பிரகளா? செய்வீர்கள்?

“அள்புக்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ்”

சிவலூக்குக்குந்த சிவராத்தர் வீரதம்

சிவராத்திரியாம் சிவராத்தரி
சிவலூக்குக்குந்த சிவராத்திரி
மாசியிக் வந்திடும் சிவராத்தரி
மாஸமை நாலுமிட யகா சிவராத்திரி
வாணவழும் யன்னவநும் போற்றியும்
சிவராத்தரி
வரும் பல நங்கியும் சிவராத்திரி
வாழ்வதைக்கு நல்ல வழி காட்டும் சிவராத்திரி

அந்மத்தை அபிஷிதத்திலே சிவராத்திரி
நமத்தை நிலை நாட்டியுமே சிவராத்திரி
நியாயமையை போக்கியதுவே சிவராத்திரி
ஒன்னுத்தை அடக்கியிடத் திவராத்திரி
அடிட்டுவன் ஒன்றுவிடையை அறிய வைத்த
சிவராத்திரி
கடந்தை அன்ற நிலைமே சிவராத்திரி
அதுபில் பெரும்படியுள்ள சிவராத்திரி
அதும் ஒன்றும் ஒன்றிருப்பதைக்கொடுத்த சிவராத்திரி

சிவலூக்குரிய கிருவே சிவராத்திரி
சிவராத்துந்த ஏற்றுக்கொண்ட நிலைமே சிவராத்திரி
சிவக்கு அம்மங்கொண்ட நிறுதானே சிவராத்திரி
சிவபுதை என்ற பீருகளைத் திவருவப்பேசிவராத்திரி
அம்பாளுக்கு ஒன்று கிருத்திரி அது நவராத்திரி
சிவலூக்கு ஒரு ராத்திரி கடு சிவராத்திரி
நியோதி திருந்துக்க அடிட்ட நாளே சிவராத்திரி
கிறையனில் திருவகுட் பெருப்பக்குருவுடைய
நினைந்து வழிபடும் சிவராத்திரி

கிருவிலூன் தாலம் ஓழிது உபவாமிஞந்து
கிறை சித்தமானபோடு அதுபத்தின்படி வேலாபுத்தே
சிவராத்திரி
கிருவ நால்கு அபம் புதை செய்து
கிழவாகன வெய்யின்போடு வழிபாடுதே சிவராத்திரி
கிளைக்காந்தும் கிறுக்காந்தாந்தும் நீ
கிரைக்கோறுவும் தோன்றிய தீளமீ சிவராத்திரி
கிழவும் மழுவும் என்ற கிழுவுமக்கும்
பயன் தாம் விருப்பும் கிந்த சிவராத்திரி

சிவியாப்பம் பாந்தோ சென்னைகளில் கடுப்பிடா
அதுபடிக்கப்பதாகாத விரதப்பும் சிவராத்திரி
சிவிருப்புளவையோடு சிவராம படைனை சொய்து
கிறைவன் திருவருவனைப் பெறுவதை சிவராத்திரி
வேங்கடையாகவோ விளையாக்காகவோ
நேர்ஸப்படக் கூடாத விரதப்பும் சிவராத்திரி
முறையாக அதுபத்தின்படி வேலாபு
மதிலும்பும் புதிதூமும் மிக விருப்பும் கிறது
சிவராத்திரி

பிரம்மங்குநும் சிவலூக்குந்துப் பிலைவன்
பாத்துலித்தை உடைர்த்திய நாளே சிவராத்திரி
பின்கிளவையும் விலைக்கொள்ளுபும் நீக்கி யெக்கு
பிரம்ம் பலைன் கிளித்துதே சிவராத்திரி
சிவபூரோ சிவச்சில்கு உபரிசித்த
யெலும் கிழறுந்திய விரதமீ சிவராத்திரி
சிவராத்திரிக்கு ஒப்பான கிறந்த விரதம்
எதுவில்லை
சிவபும்பொருவன் விடப் பெரிது உலகில்லை
சிவலூக்குந்த சிவராத்திரி விரதத்தை
பக்தமியாடு ஒதுப்புப்போஸ்வன் கொடுவோம்

- சௌந்வநாயகம் ரவிசாம்

ஈழம் உடையவர்க்காள்ப்பர் இலையாடு

போனிஞ்சு மருகலைவரமநாதன் அவர்கள்

ஆம் அன்னின் மறு வார்த்தை ஈழம், அண்டு, நயம், நூர், வாரம், நேபம், நேசம், பாசம், பாசம் ஒந்து பொருளுடைய சொற்கள். அன்று ஒரு மலைத்தான் அன்பே உலகைக் கப்பியானும் நெலோன் கபியிரு இரு உள்ளங்கட்டு இடையேயுள்ள மன நீதிச்சுரி அன்பு என்னம் சமுதாயக் கட்டவேப்பு அன்னின் தொகுதி. இறைவன் அன்பெனும் பிழிபில் அகப்பட்டும் மனை, அன்பு ஸ்ரி பாந்தியில் கலையின்றி வளரும் யீர் காதல் காதலாகிக் கரிந்து கண்ணிர மல்லி ஒழுளைர் பஞ்சாப்பார் உபயிர்களிடத்து அன்பு வேண்டும் என்ப பாப்பாப் பாப்பு பாமனர் பாரதி. மனித நேயத்தை இன்று டாம் ஜெட்டீத் தேவை முடியாது மகிழ்ச்சியிடம் அந்திலைதான் அன்பு ஒரு உள்ளதம் அன்பு உத்திராத மல்க்கேண்டு அதற்கு இன்திரியாத நடுயணம் உண்டு. இதற்கு வாழவிச்சௌல் இதுயத்தோடு இதும் பிரிக்கை அன்பே காந்தம். வாழவற்று மனிதப் பண்பு அன்பு இப்பிரும் பண்பு மனிதத்தைப் பற்றி ஜூயிரிவு, நான்கறிவு உபயிர்கள் மாட்டும் நிறைந்து வழிரிசூடு கற்றும், தாம்பு ஈவும், காதற் சிட்டுக்கள், அன்றின் பழுவைகள் அன்பின் முத்திரைகள். அன்னன் அன்பை அன்றிச் சொற்பிடம் கலசம். இந்த மனித இயக்கலை அன்பின் வெளிப்பாடு வடிவமில்லை வண்ணப் புரிஜாதம் அன்டு. இறைவனை இலைக்கும் இன்மலை அதுதான் நட்டு காதல் அருமியி மெட்டாகி செராக வாசம் சீ அன்பு முக்கியம் இறைவனுக்கும் பங்களுக்கும் இயைந்த சொற்பிடம் அன்தான். இதைக் கல்லூலை காணமுடியாது. கேட்கவும் முடியாது. ஆளால் உணர முடியும். இசையம், உற்றார் உறவினர், நூடு. தேசம் எல்லாமை அன்பின் சீப்பிடி பெறுமதிப்பானால் வெரியேர் போற்றுவதும் இவ்வன்பிப் பிரிக்கழுமுடியாத, அறுக்க முடியாத அன்புப் பாலம் உறவின் உபயிர் நிலையம். தோட்டாச் சாதனம், இளம் தெரியாத உபயிர்ப்பு இவ்வன்பின் வெளிப்பாடு. இதுயத்தைப் பாகாப் உருக்கும் வலு. சக்ரி அன்புக்குத்தான் உண்டு இது ஒரு வித்தியாசமான பாவும் அன்பை வடிவமானவன் சாள் அரும் பொன்னே மணியே என் அன்பிபெற்ற தாயுவாவர் இறைவனேடு பேசிறார். என்னைப் புருக்குவது இறைவன்பு அன்பின்றில் உலகமேயில்லை. இந்த முனியமுத்துச் சொல் பாரகாவியங்களை எழுத வைத்தன தாஜ்ஹுறாலை உருவாக்கியது. சித்திரங்கண்ணையும், சிலைக்கணையும் வடித்ததும் அன்புதான். அன்பு ஒரு சக்தி வாய்ந்த இலையைதான். அன்பை வளர்ப்பியர் அருள் பெறுவார். அருளோன்னும் அன்பின் குறவி நிறை சொக்கு இதைக் கீருறுவார் இப்படி வடித்துள்ளார்,

அன்பும் சிவதம் கீருஷ்டவிட்டியர் அந்திலைர்

அன்கா சிவமாலது ஆரும் இப்பிலைர்

அன்பை சிவமாலது ஆரும் இப்பிலைர்

அன்கா சிவமாய் அமர்க் குருந்தாரை

இருமத்திரம் - 270

அன்பு வேறு, சிவம் வேறு; இரண்டும் ஒன்றலை. தனித்தனியான இரண்டு என்று ஜெஸ்பவர்கள் அறிவற்று முடிகள். அன்பை சிவம் என்றைப் பலரும் அரியாதிருக்கிறார்கள். அன்தான் சிவம் என்பதை யாவுரும் அறிந்து விட்டால் பிறகு அவர்களே அன்புக்குவான சிவமாய் அம்ரந்திருப்பார்கள். வாழ்ந்திருப்பார்கள் அம்ரந்திருப்பதாவது அன்தமயமாய் இருத்தல். இதை அன்புமையெனப் பேசவு திருமலை, திருவள்ளுவர் போன்றோர். உடையை - செல்வம் அன்பை எடுத்தாளாத புலவர்களில்லை, சிந்தனையாளர்களில்லை, சமயத்தலவலவர்களில்லை. அன்பின் முதிர்ச்சியே அருள். அருள் என்றும் அன்பை குறவி தமிழ்மறை 75. அன்பு இதுயத்தோடு தோய்ந்தது. அந்துத் தாப்பாளின்லை, என்றையில்லை, கங்குக்கறையற்றது. இது அன்பு வெள்ளம், அன்பு ஆறு, அன்பு ஊற்று, அன்பு கடல். அன்பின் எந்த வன்டு அது வய்பிலை முடியும். அன்பு (இறை) இப்பத்திரில் அங்கமாகும் இதையீடு திருமந்திரம் கீரண்டலை ஒன்றுதான் என்றிருது. இந்த அன்பை மணி சொற்பியர் இவ்வன்னைம் பாட்டாக வடிக்கின்றார்,

ஏன்றினால் சிருமியாக அழிந்தா பட்டங்கல்
ஏன்று மாய்க்கின் நூறு
ஏன்றுப் பிலை கோரையுள் தாங்கள்
ஏன் எனும் சிருமியாற் கொரையாறு
முதியுமானி ரிச்சுப் பாட்டுமானி பூந்த
ஏன் குதிரை முதிரை தாந்த
ஏன் வாந் துக்காயால் சிருமியுமாயால்
கிடுவட்ட சிருமியுமாயால்

வெள்ளி விடுதலை 2

ஏன்றினாலீர் குதிரைகள் குயமினாற்
ஏப்பாம் காந்தியுமாலூர் காந்தை
ஏன்று காந்தை காந்தை காந்தையை
ஏன்று காந்தையா எந்திருக்கி காந்தை
ஏன்று காந்தை காந்தை காந்தை
ஏன்று காந்தை காந்தை காந்தை
ஏன்று காந்தை காந்தை காந்தை
ஏன்று காந்தை காந்தை காந்தை

கெதிதிவாப்பதை 4

அல்லில் பொருத்தை யுலைத்தும் கூட என்ற சேஷப்புபோகத்தில் செவ்வி சீந்துக்குப் பார்த்த இந்த ஒள்ளுவயார் வேஞு பாக்கிமாக எடுத்தால்கிடுவாயி.

காந்தை குதுவிக்குத் தாந்து காந்தை
காந்தை காந்தையினைக் காந்தை - காந்தை
காந்தை காந்தையின்கை காந்தைக்கை
காந்தை காந்தைக்கை காந்தை

கருப்பிலை - அகாபிலைதா

காந்தைக்கை 5

கும்பநாட்டு சேஷநூரை பாங்கல் கூட நூறு மேற்கூன் என்று வித்தியாசாவது அஞ்சிலேபு) சீதாபிராட்டினபக்க் காந்தை கிழுங்கிபோரு இராமபிராலூக்கு என்ன செய்தி சொல்ல வேண்டுமெனக் கோந்திலை யெல்வர் சின்னியபோது சீதாபிராட்டி விடுத்த பதில் இல் கூப்பால் கிழுங்கிபோக காந்தைக்கை ஒர்

காந்தைக் காந்தைக்கை காந்தைக்கை காந்தை
காந்தைக் காந்தைக்கை காந்தைக்கை காந்தை

காந்தைக்கை , காந்தைக்கை 6

வெற்கி வாங்க மாண்ணைய அன்றை நாராத நாராத நுயரையை இராகஷஸ்துப் பொருத்துவான் (நூறும்) மாண்ணிபாக நான் அனம்யாவிட்டாலும்கூட கருதை என்னிட்டு அன்; என்றியேப்பாகிக்கூடிட்டாலும்கூட சூரியாலும் மாண்ணைய அபியாதநியின் மாண்ணைய இராமநூது சீதாநூதியிலும் காப்பாற வீவிடும் என் சொல்லாபாக என சீதாநூதியானால் சீதாநூதியியாக இப்பால்சிலை அபைந்த நயா எழும் கூட என்ற பிரிபாகம் அழுமான பொருத்த செயிந்ததானும் தனப், தயா, கருவை, இருமடம், மாணவர்த்தம், நயப், மனவிழியலி எனப் பொருத்தப்படும். கூட எனினும் அன்பு எனிலும் ஒன்றி பொருள் ஒரு நூபயிப்பாற் கூடுப அன்பு “நூப எழும் கூட” என்பதற்குப் பொருத்தாலும் இதீடு போல அழியார் போல அழியார் போல அந்த செக்கிழார். நிறுத்துப்பட்டி சிறப்பிலை “ஆர் கண்ணை ஆடுடையும் காந்தைப் பா அன்னியாதும் குநூல்வர்” எனப் பேசகின்றார். கூட என்றாலும் பொருத்தவாறியொன்றுநான் முன் அன்பு என்றாலும் மனக்கந்தையை இருக்கந்தால் களிவைப்ப இடுப்பிடக் காண்ணாம்.

ஒரு மரம் பட்டுவிட்டதா உயிரோடு இருக்கின்றதா என்பதையறிய அதன் பட்டையைச் சுரண்டிப் பார்க்கின்றோம். தோல் மேற்பட்ட பசுமையாக இருந்தால் மரம் பட்டில்லையெனத் தீர்மானிக்கலாம். நிலம் ஈப்பதனைய் இருந்தால்த்தான் வித்து முளைக்கும். இதை மாவீரம் போகுதென்றே விதை கொண்டோ என்ப புலவர் வரணிக்கின்றார். காங்ரஸிலே ஈப்பதன் இருந்தால் மழைக்கு அடையாளம். நாம் குளித்தால் ஈத்தைத்த துடைப்போம். ஸ்ரீப்ரதிருந்தால் ஈத்தின் அடையாளம். எனினும் மன ஈரம் அங்கைக் குறிக்கும். புதுமைப்புலவன் மகாகவி பாரதி அங்கின் பெருமையை அழகாகப் பாட்டிசைத்துள்ளார்.

திருத்தி வேப்பட வீரந்திலே - வாஞ்சில்

காந்திலே உப காருதிலே

சபாத்தி வேமிகு சாத்திரங்களிடு

தாநவதி வேயப்பட நாகு - இந்தம்

(பாரதநாடு)

கற்றிப்

பேமலன்று ஈரமின்றி ஏப்போதும் உபதிசங்கள்

ஏக்ட்திக்டுந்தும் வயங்களிடம் வேம்புவாசிரு

சுயசரிதை 55

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன். தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யமானே என்பர் திருமந்திர ஆசிரியர். தமிழ் செய்தல் என்பதற்கு அன்பு செய்தல் என்றும் பொருள். ஈத்தமிழ் நம் நாவைவிட்டுப் போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. இந்த ஈரம் வாரம் இறையோடியைந்த இன்பம் என்பதையும் ஒப்பிட்டு நோக்குவோம். திருக்குறள் எப்படிப் பண்புடன் ஈத்தைப் பாராட்டுகின்றது.

இன்சாலாகி ஈரம் அவையிம் யழிலவாம்

செம்பொருள் கண்டார் வாயிச்சிளால்

நற்பா 91

செம்மையான பொருளை அறிந்தவர்களின் வாய்ச்சொற்கள், இனிய சொற்களாய், அன்பு கலந்ததாய், வஞ்சமில்லாததாய் இருக்கும்.

நாவாஹம் நாபாஹம் நாரின்ஹம் யாவநாஹிறும்

பெஙாஹம் பெதை தநாஹி

நற்பா 833

பழிபாவங்கட்டு வெட்கப்படாமையும், நன்மையானவற்றை நாடாமையும், அன்பு இல்லாமையும், நன்மையானவற்றை விரும்பாமையும் பேதையின் தொழில்கள். இந்த அன்பு இல்லாமையும் நாடாமையும் பேதையின் தொழில்கள்.

நன்பாற்றுநாகி நயமிக செம்பார்க்கும்

பன்பாற்று ராதல் கடை

நயம் - அன்பு

நற்பா 998

தம்மோடு நட்பைச் செய்யாமல் அன்பு இல்லாத செயல்களைச் செய்யும் பகைவர் இடத்தும் தாம் பண்புடையவராய் ஒழுகாமை (நடவாமை) அறிவுடையார்க்கு இழுக்காகும். இந்த அன்பு நேரடியாக வரும் சில வரிகளை சிந்திப்போம்.

அனியிந்தும் உள்ளிபா அடைக்குந்தாற்

- 71

அன்புடையார் என்பும் உபியார் பிறர்க்கு

- 72

அன்பு அக்குறு இல்லா உயிர்வாழ்க்கை வள்பாற கணி

வற்றால் மரம் தனிர்தந்று

- 78

ஒன்றின் வழிமுறை உரையினை	- 80
ஒன்றின் அடிகால உயிரத்தைப் போன்றுக்கூற பண்டம் யமைப்பி இரு	- 45
ஒன்று உணர்ந்துகிற காலத்தைப் போன்று என்றும்யமைப்பாரு ஆகிறு சால்லூத்திருப்பது நான்	- 983
இனி திருமுறையிற் தரும் அன்பின் பெறுகிறேன் பூர்வத்திற்கு துறையில்போம்,	
பூர்வம் உண்டாய்வு ஒன்றின் அடிகால நாஸ் நீதியைப் போன்று கொண்டுயிருப்பது பண்டம் உண்டாய்வு ஒன்றினர் பண்டமின்னை ஒன்று உண்டினால் உணர்ந்து ஏதுமிரு	

திருமந்திரம் - 273

மிகக் கண்பு கொள்ள வரு இன்றைக்கால உள்ளரவர். அங்பால் ஏற்படும் உள்ளூ (ஒன்றின் பேர்க்கு) கோண்டலேர் விழுது நாதமாலிய திருவுடக்களை நல்லெலிஸ் தூட்டிவரி. சம்பாரமன் நல்லமைத் தாங்கி வருந்துபவர் பிரதியிட்டன பெருஞ்சுடைலில் குறுகிக்க குடின்பால்வர். அன்பீல்லைதவர் குடின்பால காட்டிற் போதும் வழிகொய அழியாது துப்பமயடலேர்.

அன்பீ விழுது தீவிராகி அழுகிகிடு
வியாவிக்கால் உணர்ந் கார்த்தி வழுமிழும்
உணர்வாக கார்த்தி உணர் குலத்தொர்க்கு உணர்ந்
உண்சியால் உணவியீனா ஏர்த விவாத்தொர்ந்தீ

திருமந்திரம் - 274

எலும்பையே விருக்காக கொண்டு உட்டப்பின் உணர்வை அனுத்து போன்னைப்பொன்று முயில் தீடுகே காச்சி வடித்தாலும் அங்புடன் உருகி உள்ளாம் பெருமிழுபவர்க்கு அதிலையல்ல என்னைப்பொல் இன்றைக்கால அனா பழுதியாது.

கணல் - நீ. அங்பு குலபூரை - மனம் தெழுமிழுபவர். மகனியினை - இவருவனை.

அன் அன்பு உருகிகி தீவிரமாக அழுகிவில்
உன் அன்பு உழுக்கி குலத்தொர்க்கு உணர்ந்
உன் அன்பு உழுக்கி குலத்தொர்க்கு உணர்ந்
உன் அன்பு உழுக்கி குலத்தொர்க்கு உணர்ந்

திருமந்திரம் - 274

அங்பிப் நமது வீடு, அங்பிப் நாலை போர். அங்பிப் எம் மதும் இத்து எம் மதுமிழும் அம்மதும் குள்ளி! நம்முப் பலை, அங்பிப் என்னாக்கலும் என்று... அங்பிப் எம்மவர் கல்வி அப்பை. வளர்ந்து குஞ்சைப் பெந்தன் இயைப்பொஞ்சைக் கால்விப்பா. அங்பிப் சூர் அப்பை எப்பும்.

ஒயவுக்கூடாரி சித்தித்தீரு அருமிழுமியாக அனுஷேஷனமானி
ஒன்றினின் கார்த்தையு
ஏயுவாத்தூரி வாவிலூது வழு காருமியாக வட்டித்தீர்ந்தீ
கார்த்தை வழுமியாக
ஏயுவாத்தை பார்த்தையாக ஏயுவாலை
கார்த்தை வழுமியாக
நிதை விழுது பூர்வை கார்த்தை நிதையீடு
பாயாந்தை கெட்டுக்கூட்டுமானா

ஞாலை துவிழ் 6297

அந்தவைத் சிந்தனையில் ஓர் சிந்தனை

பண்டுதமணி. ஸி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

1930இல் கௌசாலையில் உப அதிபரான திரு. பா. கைங்காபதி அவர்கள் விஞ்ஞான மேல் வகுப்பில் பழுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது பரமேசுவராவுக்கு அண்மையில், சிவன் கோயிலுக்குத் தெற்கே அழகானதொரு ஈர்ப்பலாத் தோட்டத்தில் கல்விக்குழு ஒன்று முகாமிட்டுக் கொண்டது. அக்குழுவில் படிப்பவர்களும் படிப்பிப்பவர்களுமாக பல துறையில் விற்பன்னர்கள் இருந்தார்கள். பிரபலமான அங்கே பிரசந்நமாவார்கள்.

அந்த முகாமிற்கு உயிர் நாழியாயிருந்தவர் உப அதிபரோடு படிப்பிப்பவர், அவர் உப அந்பறையும் அந்த முகாமில் சேர்த்துவிட்டார். அங்கேதான் உப அதிபரை முதன் முதற் கண்டு பழகினேன். அவர் போக்குப் பெரிதும் புறநடையான தெள்பதை அறிந்துகொண்டேன்.

1930இல் ஒருங்கு வசிக்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது. முன்னமே அங்கே நான் ஓர் ஆசிரியனாய் விட்டேன். கௌசாலையில் ஒரு சிறு குடிஷையில் இருவரும் வசிந்து வந்தோம்.

1934இும் ஆண்டுவேரை ரீவில் பெரும்பாலும் அவர் படுக்கையில் சயனிப்பது அரிதாயிருந்தது. கௌசாலைக்கு வடக்கே உள்ள பகை வெளிகளில் தனிமையாக உலாவி வெகுநேரங் கழித்து படுக்கைக்கு வருவார். சிலவேளை தெற்கே கடற்கரைக்குச் சென்று அரியாலைவேரை நடந்து விழந்து வந்துமுண்டு. தாம் பகவில் வழங்கிய சொற்களில் பயன்ற சொல் பிரயோகித்ததுண்டோ என்று சிந்திப்பவர் என்று கேள்விப்பட்டதுமுண்டு. என்ன நடத்துகிற்கள் என்று நான் கேட்டதேயில்லை. மிக்க மரியாதையோடு நடந்து கொண்டேன்.

1934இும் ஆண்டில் மனசை வெற்றி கொண்டார் என்று மேலும் வெகு காலத்தின் பிறகுதான் தெரிய வந்தது. மனத்தை.

'சுனிறு விடத்தாற் செலவிடா தீநூறி ஒ'

'நெறிவிபா மூயமிய தறிவு' என்பது தேவர் குறள்.

இச்சையைச் சமந்து கொண்டு மின்வேகம் பிற்படச் சுவாரி செய்த மனக்குதிரை அறிவின் வழி நின்றது.

ஆகாமியமேறாமற் பிராரத்தத்தை அநுபவிப்பது எனிதாயிற்று.

ஆகாமியத்தின் இடத்தில் தவம் வீற்றிருந்தது. அக்காலத்திலேதான் தீண்டாலை தீண்டப்படாமைகள் வெளிப்படப் புலமாயின.

மனம். அறிவு வழிப்பட்டவர்கள், மனக்கள் வெளிந்தவர்கள் அவர்கள் முக்கண்ணர்கள். மனக்கள்கைண நெற்றிக்கண் என்று சொல்லுவர், அக்கண் என்பதும் இது.

'முகத்திற் காவிக்கொண்டு காவிக்கொறு மூட்டுகாவி'

'அகந்திற் காவிக்கொண்டு காவிப்பதே மூன்தைம்' என்பது திருமந்திரம்.

மனக்கள் வெளிந்த உப அதிபர் முன்னிலையில், என் முகக்கண்கள் படு குருடுகள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமே இல்லை.

நெற்றிக் கண்ணராகிய உப அதிபர் ஆகாமியமேறாமல் பிராரத்ததைப் புதிதார் என்பதில் எவ்வித நூதனமுயில்லை. இன்ப துவன் அநுபவங்களில் வேறுபாடு அவர்பால் தோன்றவில்லை.

உப அதிபர் கண்ட நூற்றுக்கணக்கான உணர்வுகள் எமக்கு எட்டாதவை. அவற்றை நோக்க, ஆகாமியமேறாமல் பிராரத்ததைப் புசிப்பதென்பது அற்ப இம்சம்.

நாம் உடை வியவகாரங்களிலிருந்துகொள்ளு கிடையிடுவதே ஆத்மீக உடைகள் சிந்திப்பவர்கள்.

சிறுவரிக்கண்ணார்கள், ஆத்மீக உடைகள் வசிப்பவர்கள்; கிடையிடுவதே ஆத்மீக உடைகள் சிறுவர்கள். அவர்களை ஆகாசியம் படிப்ப பார்க்க வியர்கள்.

பூ அதிபர் கண்ட உணர்வுகளுள் உதாரணத்துக்கு ஒன்று வருமாறு.

"ஒந்தியா டாக்காம் எவ்வியாம் திடைவறுால்"

ஒதும் யாழுவும் சிறுப்புவர்களினால்" என்பது நிறுமந்திரம்.

வேதம் பொது ஆகமம் நிறுப்பு என்றதன் கருத்தினால்லா? சிந்த விளா ஆழ்ந்து சிந்திக்கற்பாலது.

உடைகளைக்குறைந்திரு பிரேவேசிக்க விழும்புவர்கள் அங்களவுரும் உடைகளைக்குறைப் பிரேவேச பரிசோதியிற் சிந்தியூம்த வேண்டும். சிது கட்டாய விதி அங்களவுருக்கும் பொழுவள்ள விதி.

பொது விதியான பிரேவேசத்தில் சிந்தியாட்டந்தோர். அதன்மேல் தத்தமக்கு வராத்தக விடையை மேற்கொண்டு பண்ணவரு நுழையில் பஸ வேறு வழுப்புகளிற் பயில்வர். சிங்கவளமாறுல் சிறப்புவர்கள்.

அறிவுவிதி ஒன்றோட்டான்று மாறுபட்டு பலவாயிக்குக்கும்.

சமய அர்வகாராகாலையில் பிரேவேசிக்க விழும்புவர் அங்களவுருக்கும் வேதம் பொது வேதநிதி உடைகளைக்குறைந்துகொண்ட நாடு சமய அர்வகாராகாலையிற் பிரேவேசிக்கும் உறிஞ்சுவிடுவர். தேவ ஏழுகிற வைத்திகம் என்று பெயர்.

வைத்திகம் முற்பிரப்பிலோ கிப்பிறப்பிலோ முற்றியபோது கூபிப்பது சிறப்பு நெறியாகிய ஆகமங்களி, விதத்து - சினட்டிருல்.

ஆகமம் என்னவினி கோடி எண்கிறது நிறுமந்திரம்.

ஒதுபாலவர்க்கு அருஙூம் வைத்திகம் கேப்பாள் அளவிக்கலாம் என்கிறது குநாசம்பந்தக நிழந்துத.

ஏவத்திகம் முற்றுப்பெற்றவர் தத்தம் பக்துவத்துக்கீற்றுவாறு கிடைத்த ஆகம நஞ்சியில் பிறப்பி.

அருங்களர் கண்ணனரின் வழி நின்று வைத்திகம் முற்றுப் பெற்றவர். அடுத்த பிறப்பில் அறிந்திருக்கும் மிக்குக் கண்ணனப்பாளார்.

பயிரிய புராணத்தில் எழுபந்திராண்டு ஆகம நிறிக்கு உதாரணம் காட்டப்பட்டது. அருபத்துமூன்று கணி நெறி. ஒன்பது ஜாகாக நெறி நெதாகூகயுமியார் நின்றாறிறி.

கில்வாந்தால் வேதம் பொது ஆகமம் சிறப்பு என்பது புவாகம்.

நானு சமயம் வைத்திகம் எனவாம். வைத்திகம் வேதநிதி; எனவாம் ஆகம நஞ்சி வைத்திகம் வைத்திநியில் கென்று முற்றுவது; எனவாம் வைத்திநிதிலிருந்து வந்தது.

தீர்த்தாண்மைபும் காட்டுவதை உப அறிவினர் கார்பால் கிடைத்தலாம்.

ஆரியம் தமிழ் - முற்றுமிழ் - கூம் - பும் - கறுபு - அறுவகரச்சமயம் - நுறவு - நெங்கள்டு - உடன்போக்கு - ஏதா சிவமுற்றிதியினர் பதிலாளர்க்கு கணி ஆராய்ச்சி - உபநிடிதம் - கண்மாகாப்பிரயோக ரகசியம்..... என்றால்கேள்வேண்டு மூற்றுக்கணைக்கான விடைகள் புறுதி உப அறிவிர் வாகணனயால் அறியக்கூடிய புத்தம் புதிய விஶாரங்களை விரிப்பில் பிரைம் பாரதமாம். ஒரு மந்திரம் பயன்படுக்குத்துமானால் சிறுக்காதி வேதங்களுமாயிக்குமொன்பது அவர்களின் அறுபது விஶாரங்களில் ஒன்று நூல்பிக்கை என்ற வார்த்தையை அவர் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அக்க கண் என்று அறிவுக்கும் உப அறிப்பு.

அன்னை காட்டிய அறப்பணி

இந்த உள்ளில் கொடிது எதுவெனில் அது. இளமையில் வறுமையென ஒளவைப்பிராட்டி கூறிய கருத்து இன்று மருத்துவ உள்கால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இளமை என்பது மனித வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான காலப்பகுதி. ஒரு மனிதனின் முனை வளர்ச்சி மூன்று வயது முதல் ஐந்து வயதுவரையான காலப்பகுதிக்குள் நடந்து முடிகின்றது.

இந்த ஐந்து வயதிற்குள் நடைபெறுகின்ற மூனை வளர்ச்சியின் அளவிலேயே இந்தக் குழந்தையின் எதிர்காலம் தங்கியிருக்கிறது.

இந்த ஐந்து வயதுக் காலப்பகுதிக்குள் குறிப்பிட்ட குழந்தைக்கு போசாக்கான உணவு கிடைக்காவிடின் அந்தக் குழந்தையின் மூனை வளர்ச்சி மருத் நிலை அடையும். தினை மருத்துவர்கள் உறுதி செய்துள்ளனர்.

இதேவேளை, இளமைக்காலத்திலேயே உடல், உள் வளர்ச்சிகளும் நடைபெறுகின்றன. எனவே, இக்காலப்பகுதியில் போசாக்கான உணவுகள் கிடைக்காவிடில் வளர்ச்சி குறுகிப்போவது தவிர்க்கமுடியாதாகிவிடும். தினைலேயே கொடிது கொடிது இளமையில் வறுமை கொடிது என ஒளவைப்பிராட்டி கூறினார்.

ஒளவைப்பிராட்டி சொல்லிய அந்த வார்த்தைகள் இன்று யுத்தத்தால் பாதிப்படைந்துபோன வடபகுதிக்கு மிகப்பொருத்தமாக உள்ளது.

யுத்தும் தந்த அழிவுகளால் பெற்றோரை இழந்த பாகைகள், வறுமையால் வாடும் குழந்தைகள், குடும்ப பாரத்தை சமடக்கும் சிறுவர்கள் இப்படியே ஒரு பரந்தியிலைப் பட்டியல் நீண்டு செல்கின்றது. இவ்வாறு பேரியல் தந்த கொருந்தால் ஒரு பகுதி சிறுவர்கள் ஒருநேர உணவுக்காக ஓட்டுகின்ற பரிநாமம்.

இவற்றின் மத்தியில் ஆதரவற்ற சிறுவர்களை அன்போடு அரவனைத்து அவர்களைப் பராமரிக்கும் பெரும் பணியை ஆரம்பித்த சிவந்தமிழு அன்னை கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் அறப்பளி போற்றுவதற்குரியது. இன்று இந்த மண்ணில் என்ன பணி வேண்டுமோ அதனை இனாங்கன்று ஆரம்பித்து - பக்குவமாக வழிநடத்திய பெருமை அன்னை அவர்களையே சாரும். அவர்கள் அறப்பளியால் எத்தனையோ சிறுவர்கள் நன்மை பெறுகின்றனர்.

சிறுவர்களை பராமரிப்பதோடு தன் கடமையை நிறைவு செய்துவிடாத அன்னை அவர்கள் முதியவர்களையும் பராமரிக்கும் அரிய பணியினைத் தொடங்கினார். அன்னை அமைத்த அறப்பளிப் பாதையால் இன்று யாழிப்பாளனத்தில் சிறுவர் இல்லங்களும், முதியோர் பராமரிப்பு நிறையைங்களும் உருவாகுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது என்றால், அது மிகையன்று.

ஆலையங்கள் கழுதாயக் கடமையாற்றுவேண்டும். வெறுமனே மக்களிடம் பணத்தைப் பற்றி ஆலையாத அழுகுபடுத்துவதுதான் சமயப்பணியாகாது. அதை இறைவனும் விரும்புவதில்லை. ஆலையங்கள் மக்கள்பணி செய்ய வேண்டும்.

இந்த தத்துவத்தை நடைமுறைப் படுத்தியவர் எங்கள் சிவத்தமிழு அன்னை அவர்கள். அவர்கள் காட்டிய பாதையை, அழுதுசுக்கால சைவ ஆலையங்கள் பின்பற்ற வேண்டும்.

வறுமையொழிப்பு, சுயதொழில்வாய்ப்பு, மருத்துவ வசதி, பசித்தோருக்கு அன்னபிடில், ஏழைகளுக்கு கல்வி வசதி, வீட்டிறோருக்கு வீட்டுவசதியென வசதியைட்டத் து ஆலையங்கள் மக்கள் பணி செய்தால் ஏழ்மை என்ற வார்த்தை இந்த மண்ணில் இருந்து விலகிவிடும்.

யாழிப்பாளனத்து மக்கள் இறை நுழிக்கையுடையவர்கள். ஆலையங்களுக்கு வாரி வழங்கத் தயங்காதுவர்கள். எனவே, ஆலையங்கள் அறப்பளி செயின், மக்கள் தங்கள் கொட்டகளைத் தாராளமாக வழங்குவார்கள்.

யாழிப்பாளனத்துப் பொருளாதாரம் நலிந்த பொருளாதாரமன்று. இங்கு ஒழுங்குபடுத்தப்படாத பொருளாதாரமே உள்ளது என்ப பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம் பின்னை அவர்கள் கூறியிருப்பது இங்கு நோக்குதற்குரியது.

இலட்சக்கணக்கில் - கோடிக்கணக்கில் ஆலைய் புனரமைப்புக்குச் செலவு செய்கின்ற யாழிப்பாளன மண்ணில் அன்ன சத்திரம் நிறுவி. அழுது படைப்பதில் கடினம் இருக்க முடியாது.

எனவே சிவந்தமிழு அன்னை அவர்கள் காட்டிய பாதையில் வசதியைத் து ஆலையங்கள் தங்கள் பணியினால் ஜோபர்நால், இந்த மண்ணில் ஓர் புதுமை பிறக்கும் - தங்களியம் விணைப்பு, புழியம் மகிழும்.

மகளிர் கல்லூப் பிள்ளைகளின் நடனம்

மகளிர் கல்லூப் பிள்ளைகளின் நடனம்

மகளிர் கல்லூப் பிள்ளைகளின் நடனம்
செல்வி துவ்யந்தி கல்லூப் பிள்ளைகள்
அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கிறார்கள்.

திருமதி கலா பொன்னம்பலம் M.A
(இளையபாறிய விரிவுத்துறையாளர்)
பரிசு வழங்குகிறார்.

